

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 3 mei 2012 (23.05)
(OR. en)**

9417/12

LIMITE

**ASIM 50
RELEX 396
DEVGEN 116**

NOTA A-PUNT

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: de Raad (Algemene Zaken)
d.d.: 29 mei 2012

nr. vorig doc.: doc. 8361/12 ASIM 36 RELEX 295 DEVGEN 77 + COR 1 (fr) + COR 2 (fi)

Betreft: Conclusies van de Raad over de totaalaanpak van migratie en mobiliteit

1. In 2005 heeft de Europese Raad voor het eerst de totaalaanpak van migratie en mobiliteit omschreven als kader voor het EU-beleid en -optreden ten aanzien van de externe betrekkingen op asiel- en migratiegebied. Het belang van de totaalaanpak en de noodzaak om deze verder te ontwikkelen en uit te voeren zijn in de daaropvolgende jaren opnieuw tot uitdrukking gebracht door de Europese Raad, alsmede in het kader van het Europees pact inzake migratie en asiel en het programma van Stockholm.
2. Een van de door het voorzitterschap in zijn werkprogramma opgenomen prioriteiten was het formuleren van Raadsconclusies over de totaalaanpak van migratie en mobiliteit naar aanleiding van de Commissiemededeling over dit onderwerp van november 2011¹. Met de Raadsconclusies wordt beoogd de totaalaanpak verder te ontwikkelen en het bestaande kader te versterken, alsmede de noodzaak van duidelijke strategische prioriteiten bij de uitvoering van de totaalaanpak in de verf te zetten.

¹ 17254/11 ASIM 122 RELEX 1220

3. De Groep op hoog niveau asiel- en migratievraagstukken heeft zich uitvoerig beraden op een reeks door het voorzitterschap gepresenteerde ontwerpconclusies van de Raad en heeft in de vergadering van 20 en 21 maart 2012 overeenstemming bereikt over de tekst in de bijlage bij deze nota.
4. Op 18 april heeft het Comité van permanente vertegenwoordigers het akkoord van de groep bevestigd en besloten dit onderwerp op de agenda van de Raad JBZ op 26 en 27 april 2012 te plaatsen, om de ministers in staat te stellen een eerste keer van gedachten te wisselen over de ontwikkeling en implementatie van de vernieuwde totaalaanpak, alvorens die ter goedkeuring aan de Raad Algemene Zaken voor te leggen.
5. De Raad wordt verzocht de Raadsconclusies in bijlage dezes goed te keuren.

Conclusies van de Raad over de totaalaanpak van migratie en mobiliteit

1. De Raad is ingenomen met de wijze waarop de totaalaanpak van migratie sedert de aanvang in december 2005 is ontwikkeld en toegepast. Deze aanpak heeft zich bewezen als een kader voor een algemene, evenwichtige politieke dialoog en samenwerking met derde landen dat gestaag aan belang heeft gewonnen. In zijn conclusies van 23 en 24 juni 2011 heeft de Europese Raad de Commissie verzocht een evaluatie van de totaalaanpak van migratie te presenteren.
2. Overeenkomstig het programma van Stockholm en het Europees pact inzake migratie en asiel, stelt de Raad eens te meer dat er behoefte is aan een krachtig en samenhangend EU-beleid op het gebied van migratie en asiel, en wijst hij erop dat de totaalaanpak strategischer en efficiënter moet worden, hechter verbonden moet zijn met andere relevante EU-beleids-terreinen en daar beter op moet aansluiten, waarbij met name moet worden gedacht aan de externe betrekkingen van de EU, met inbegrip van ontwikkelingssamenwerking.
3. De Raad is ingenomen met de mededeling van de Commissie van 18 november 2011 "De totaalaanpak van migratie en mobiliteit", als bijdrage tot een beter samenhangend, systematischer en strategischer beleidskader voor betrekkingen met derde landen op het gebied van migratie en mobiliteit.

De totaalaanpak als overkoepelend kader voor het extern migratiebeleid van de EU

4. De Raad beschouwt de totaalaanpak als het overkoepelend kader voor het extern migratie- en asielbeleid van de EU, waarin is vastgelegd op welke wijze de EU gestalte geeft aan haar dialoog en samenwerking betreffende migratie en mobiliteit met derde landen en regio's, en opnieuw de noodzaak wordt benadrukt van de hechte verbondenheid en complementariteit tussen de externe en de interne dimensie van het EU-beleid.

5. De Raad neemt er nota van dat de implementatie van de totaalaanpak een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid is van de Europese Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) en de lidstaten, overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden. De Raad wijst op de belangrijke rol van de EU-delegaties en de ambassades van de lidstaten wanneer het gaat om de versterking van de dialoog en de samenwerking op plaatselijk niveau.
6. De Raad beschouwt de Groep op hoog niveau voor asiel- en migratievraagstukken als het centrale forum dat aansturing moet geven bij strategische discussies en initiatieven met betrekking tot de totaalaanpak en dat concrete implementatiemaatregelen moet voorbereiden, in voorkomend geval in overleg met andere Raadsgroepen.
7. Gezien het belang en de omvang van de mobiliteit van zowel de onderdanen van de EU als die van derde landen die de buitengrenzen van de EU overschrijden, alsmede het strategisch belang van een ordelijke mobiliteit, beschouwt de Raad mobiliteit als een integrerend onderdeel van de totaalaanpak.

Een centrale plaats voor prioriteiten

8. De Raad is ingenomen met de nadruk op de vier operationele prioriteiten: i) een betere organisatie van legale migratie en bevordering van een goed mobiliteitsbeheer; ii) voorkomen en bestrijden van illegale migratie en uitroeien van mensenhandel; iii) het zo groot mogelijk maken van het effect van migratie en mobiliteit op ontwikkeling; iv) bevorderen van internationale bescherming en versterken van de externe dimensie van asiel.
9. De Raad wijst er met nadruk op dat de eerbiediging van het Handvest van de grondrechten en de mensenrechten de grondslag vormt van het migratiebeleid van de EU en van haar betrekkingen met derde landen. De Raad is zich ervan bewust dat de belangen van de lidstaten een fundamenteel element vormen van elk EU-beleidskader ten aanzien van derde landen, maar is het erover eens dat in de totaalaanpak terdege rekening moet worden gehouden met het oogpunt van de migrant. In de totaalaanpak moet naar behoren rekening worden gehouden met de genderdimensies en met migranten die in een kwetsbare situatie verkeren. Tevens dient te worden gestreefd naar een grotere inbreng van alle betrokkenen, met inbegrip van de diaspora en de migrantenorganisaties, in de dialoog en de samenwerking betreffende migratie en mobiliteit met derde landen.

Een betere organisatie van de legale migratie en bevordering van een goed mobiliteitsbeheer

10. De Raad brengt in herinnering dat de EU, in het licht van de Europa 2020-strategie, ernaar moet streven om, waar passend, de arbeidsmigratie op zodanige wijze te organiseren dat de economische groei wordt bevorderd met volledige inachtneming van de bevoegdheden van de lidstaten en van het beginsel van EU-preferentie zoals vastgelegd in de desbetreffende bepalingen van de toetredingsakte van 2007. Het potentieel van het EU-acquis, met name de richtlijn inzake de Europese blauwe kaart, zal worden benut. De totaalaanpak dient dit streven te ondersteunen, waarbij onder meer te denken valt aan niet-bindende maatregelen voor een betere organisatie van de legale migratie in samenwerking met derde landen, rekening houdend met de prioriteiten, behoeften en capaciteiten van de onderscheiden lidstaten.
11. De Raad beschouwt een effectief integratiebeleid, met inbegrip van integratie op de arbeidsmarkt, als een essentiële voorwaarde om ervoor te zorgen dat migranten, de samenleving van het gastland en de landen van herkomst profijt kunnen trekken van het potentieel van de migratie. In dit verband is de Raad ingenomen met het streven de samenwerking op het gebied van integratiebeleid tussen de lidstaten verder te ontwikkelen.
12. De Raad herinnert eraan dat het van belang is een goed migratiebeheer te bevorderen. Dit houdt ook in dat een strategisch gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden die worden geboden door de EU-visumcode en de nationale wetgeving op dit gebied, alsmede in voorkomend geval door de onderhandelingen over EU-visumversoepelingsovereenkomsten. In dit verband bevestigt de Raad dat de huidige en mogelijke toekomstige visumdialogen onderdeel zijn van de totaalaanpak. In hoeverre in het kader van deze dialogen vooruitgang wordt geboekt, hangt af van de vraag in hoeverre is voldaan aan specifieke benchmarks, onder meer ten aanzien van overname, asiel, grensbeheer, beveiliging van documenten, preventie en bestrijding van illegale migratie, openbare orde en veiligheid, alsmede de grondrechten.

13. De Raad herhaalt dat circulaire migratie, mits goed beheerd, kan bijdragen tot economische groei en tot kennis- en vaardigheidsstromen die de ontwikkeling van zowel het zendende als het gastland ten goede komen, terwijl zij tevens een geloofwaardig alternatief vormt voor illegale immigratie. Onderzocht moet worden hoe de betrokken lidstaten circulaire migratie kunnen bevorderen als instrument ten behoeve van ontwikkeling. Daarbij valt onder meer te denken aan maatregelen zoals het toestaan van langere afwezigheidsperiodes zonder verlies van de verblijfsstatus, de verlening van werkvergunningen voor langere perioden aan arbeidsmigranten en meer maatregelen ter bevordering van reïntegratie.

Voorkomen en bestrijden van illegale migratie en uitroeien van mensenhandel

14. De Raad wijst erop dat een goed functionerend grensbeheer en een effectief terugkeer- en overnamebeleid voorwaarden zijn voor een goed migratiebeheer en een centraal onderdeel vormen van de totaalaanpak. Ook is hij zich ervan bewust dat een doeltreffende implementatie kan bijdragen tot de veiligheid in de EU.
15. De Raad herhaalt dat de inspanningen moeten worden geïntensiveerd om de sluiting van EU-overnameovereenkomsten mogelijk te maken, met name met de buurlanden van de EU en andere belangrijke landen van herkomst en doorreis; daarbij moet worden onderkend dat op maat gesneden maatregelen nodig zijn, die een succesvolle afronding van de onderhandelingen mogelijk kunnen maken.
16. De Raad wijst op het belang van een passende implementatie van de bestaande overnameovereenkomsten en -verplichtingen als vervat in andere door de EU gesloten overeenkomsten. Ook de implementatie van door lidstaten op hun bevoegdheidsterreinen gesloten bilaterale overnameovereenkomsten of -regelingen verdient passende aandacht. Voorts herinnert de Raad eraan dat elk land uit hoofde van het internationaal gewoonterecht verplicht is zonder nadere voorwaarden te bewilligen in de overname van de eigen onderdanen en deze dient te faciliteren. Hij herhaalt dat de mensenrechtennormen in het kader van het terugkeerbeleid steeds volledig in acht zullen worden genomen.

17. De Raad wijst op het belang van de terugkeer en reïntegratie van illegaal verblijvende migranten en dringt er bij de lidstaten op aan programma's voor vrijwillige terugkeer uit te werken en te implementeren, alsmede plannen voor gedwongen terugkeer, en daarbij de mensenrechten van migranten ten volle te eerbiedigen overeenkomstig het EU-acquis en de internationale verplichtingen.
18. De Raad herinnert eraan dat verdere maatregelen moeten worden getroffen ter bestrijding van de mensenhandel en het smokkelen van migranten, waarbij bijzondere aandacht moet uitgaan naar preventie, vervolging van daders, slachtofferbescherming en de specifieke situatie van ongeleide minderjarigen.
19. De Raad herinnert aan het belang van ondersteuning voor derde landen wat de vermogens voor geïntegreerd grensbeheer betreft, en verzoekt Frontex zijn verruimd mandaat te benutten voor een beter beheer van de EU-buitengrenzen, onder meer door uitbreiding van de operationele samenwerking met bevoegde instanties in derde landen.

Het zo groot mogelijk maken van het ontwikkelingseffect van migratie

20. De Raad wijst erop dat ontwikkeling ook in de toekomst een centraal element moet zijn van de langetermijninspanningen van de EU om te zorgen dat migratie veeleer een keuze is dan een noodzaak, en is zich ervan bewust dat de EU en haar lidstaten er in belangrijke mate toe hebben bijgedragen dat migratie positieve gevolgen heeft voor ontwikkeling. In dit verband herhaalt de Raad dat een sterkere samenhang van het migratiebeleid met andere beleids-terreinen moet worden bevorderd, overeenkomstig de toezeggingen van de EU in het kader van de beleidscoherentie voor ontwikkeling.
21. De Raad is zich ervan bewust dat er nog belangrijke uitdagingen resteren bij de verdere versterking van de positieve ontwikkelingseffecten van migratie en het minimaliseren van de negatieve gevolgen, waaronder de sociale kosten van migratie, de nog beperkte kennis omtrent en bekendheid met de gevolgen van migratie voor de sociaal-economische ontwikkeling, en het voortbestaan van factoren die migratie in de hand werken, zoals onveiligheid en te weinig kansen op werk in de landen van herkomst.

22. Gezien de toegenomen regionale en mondiale mobiliteit moeten de specifieke kenmerken en de gevolgen voor de ontwikkeling van de zuid-zuid-migratie verder worden onderzocht en in aanmerking worden genomen overeenkomstig de EU-prioriteiten ter zake. In dit verband moet bijzondere aandacht uitgaan naar het bevorderen van een op de mensenrechten gebaseerde aanpak.
23. De Raad bevestigt dat hij partnerlanden zal helpen bij de verdere mainstreaming van migratie in ontwikkelingsplanning en -maatregelen, alsmede in een breed scala van sectorale overheidsbeleidssectoren, onder meer door een optimale benutting van de ontwikkeling van migratieprofielen. Verdere maatregelen zijn ook nodig om leden van de diaspora en van migrantenorganisaties in de gelegenheid te stellen actief bij te dragen tot de ontwikkeling van hun land van herkomst, onder meer door het bevorderen van productieve investeringen en de tijdelijke terugkeer van migranten met een kwalificatie.
24. De Raad herhaalt dat er behoefte is aan snellere, gemakkelijkere en goedkopere geldtransfers en dat sociale en financiële remittances meer effect dienen te bewerkstelligen, waarbij de samenhang met andere ontwikkelingsprioriteiten gewaarborgd dient te zijn. De negatieve gevolgen van brain drain moeten worden voorkomen door beleid waarmee de onderliggende structurele problemen worden aangepakt. Dit vergt een alomvattende aanpak, waaronder een ethisch aanwervingsbeleid en ethische praktijken, terwijl rekening moet worden gehouden met analyses van de arbeidsmarkten in de landen van herkomst.
25. De EU dient zich te beraden op gerichte inspanningen ter vergroting van de onderlinge afhankelijkheid van migratie, ontwikkeling en werkgelegenheid. In het bijzonder moet tegemoet worden gekomen aan de verwachtingen van de jonge generatie ten aanzien van kansen in hun landen van herkomst, ter versterking van hun potentieel als motor voor inclusieve, democratische veranderingen.
26. De Raad is zich ervan bewust dat verder onderzoek nodig is naar de verbanden tussen klimaatverandering, migratie en ontwikkeling, alsook naar de potentiële gevolgen van klimaatverandering voor migratie en verplaatsingen.

27. De Raad verzoekt de Commissie te zorgen voor een meer ambitieuze en toekomstgerichte beleidsontwikkeling ten aanzien van het verband tussen migratie en ontwikkeling, en haar daadwerkelijke implementatie op basis van de beginselen van ontwikkeling en doeltreffendheid van de ontwikkelingshulp te intensiveren, mede in aansluiting op de prioriteiten die door de partnerlanden en in de "agenda voor verandering " van de EU zijn bepaald om het ontwikkelingsbeleid van de EU effectiever te maken.

Bevorderen van internationale bescherming en versterken van de externe dimensie van asiel

28. De Raad is verheugd dat werd bevestigd dat internationale bescherming en de externe dimensie van asiel deel uitmaken van de totaalaanpak, waarbij onder meer wordt voortgebouwd op regionale beschermingsprogramma's, hervestiging op vrijwillige basis en een verdere integratie van de bescherming van vluchtelingen in de dialoog met derde landen en in ontwikkelingsprogramma's. Waar passend zou deze dialoog ook moeten ingaan op beschermingsvraagstukken die verband houden met binnenlands ontheemden. Voorts onderkent de Raad dat de capaciteit van derde landen om het hoofd te bieden aan gemengde migratiestromen moet worden vergroot.
29. De Raad wijst er met name op dat intensiever gebruik moet worden gemaakt van regionale beschermingsprogramma's, overeenkomstig de aanbevelingen in de meest recente evaluatie, om derde landen bij te staan om op duurzame basis effectieve bescherming te verlenen overeenkomstig het internationaal recht. Aangezien de meerderheid van de vluchtelingen in de wereld woonachtig is in de regio van herkomst, is bescherming in de regio in een zo vroeg mogelijk stadium in beginsel de oplossing die de voorkeur verdient. De Raad wijst erop dat, in een geest van gedeelde verantwoordelijkheid, moet worden bijgedragen tot een meer toegankelijke, eerlijke en doeltreffende internationale bescherming.

30. De Raad wijst op de noodzaak van onderlinge afstemming van de inspanningen ter ondersteuning van gemeenschappen die vluchtelingen een onderkomen bieden en beschikken over strategieën voor zelfvoorziening en nationale armoedebestrijdingsstrategieën. De regionale beschermingsprogramma's moeten in de plaatselijke gemeenschappen bijdragen tot de bestrijding van negatieve effecten en de ondersteuning van positieve effecten. De Raad is de overtuiging toegedaan dat een grotere veiligheid en betere beschikbaarheid van en toegang tot middelen die een grotere zelfstandigheid mogelijk maken, secundaire stromen kunnen voorkomen en de eerste belangrijke stap naar een duurzame oplossing vormen.
31. De Raad brengt in herinnering dat hervestiging van vluchtelingen van buiten de EU voor sommige vluchtelingen een duurzame oplossing vormt, met name voor degenen die nog steeds in een uitzichtloze vluchtelingensituatie verkeren. De Raad wijst op het belang van een strategisch gebruik van hervestiging, op vrijwillige basis, als middel om een einde te maken aan situaties van langdurig vluchtelingschap en daarvoor een oplossing te vinden. In dit verband is de Raad verheugd dat onlangs overeenstemming is bereikt over ruimere financieringsmogelijkheden voor hervestigingsactiviteiten.
32. De Raad brengt in herinnering dat het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 nog steeds een hoeksteen van het internationaal beschermingsstelsel is, en hij erkent het bijzonder mandaat dat is verleend aan het UNHCR. De Raad herhaalt dat samenwerking en gedachtewisselingen met derde landen in het kader van de totaalaanpak gericht moeten zijn op versterking van het systeem door een consensus tot stand te brengen over het begrip internationale bescherming, met inbegrip van subsidiaire en aanvullende vormen van bescherming.
33. Het bevorderen van en behulpzaam zijn bij de capaciteitsopbouw in de asiel- en opvangsystemen van derde landen en het bieden van ondersteuning bij hervestigingsactiviteiten in de lidstaten zijn belangrijke doelstellingen. De Raad is ervan overtuigd dat voor het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken, wanneer het eenmaal volledig operationeel is, daarbij een belangrijke rol zal zijn weggelegd.

Mondiale toepassing van de totaalaanpak met duidelijke geografische en strategische prioriteiten

34. De Raad is zich ervan bewust dat het kader en de methode van de totaalaanpak met betrekking tot de betrokken derde landen mondiaal moeten worden toegepast, overeenkomstig het algemeen buitenlands beleid van de EU en haar migratie- en asielbeleid.
35. Gezien de strategische belangen van de EU alsmede de geringe personele en financiële middelen die beschikbaar zijn voor dialogen over migratie en mobiliteit, wijst de Raad op de noodzaak van verdere prioritering, concentratie en consolidatie van activiteiten, waarbij voorrang moet worden gegeven aan de directe zuidelijk en oostelijke naburen van de EU. Ook moet prioritair aandacht worden geschonken aan de migratieroutes en aan de landen van herkomst en doorreis die voor de EU van strategisch belang zijn, met name de landen die gemeenschappelijke belangen hebben en bereid zijn tot wederzijdse verbintenissen met de EU en haar lidstaten.
36. Wat de processen in het kader van de regionale dialoog betreft, moet voorrang worden gegeven aan het Afrika-EU-Partnerschap inzake migratie, mobiliteit en werkgelegenheid en het "Rabat-proces" in het zuiden, aan het Proces van Praag en aan het Panel van het Oostelijk Partnerschap betreffende migratie en asiel in het oosten, alsmede aan de migratiedialoog tussen de EU en LAC. Ook moet worden gewerkt aan de totstandbrenging van een daadwerkelijke dialoog met de landen aan de Zijderoute, mede in het kader van het proces van Berlijn/Boedapest.
37. De Raad steunt het streven naar verdere stroomlijning en rationalisering van de regionale processen om doublures van activiteiten te voorkomen.
38. De Raad verzoekt de Groep op hoog niveau asiel- en migratievraagstukken om, ter aansturing van het lopende proces van prioritering en resultaatgerichtheid, regelmatig strategisch beraad te voeren over geografische prioriteiten en noodzakelijke maatregelen, op basis van de evolutie van de strategische belangen van Unie, en met bijdragen van alle relevante actoren.

Verbetering van de instrumenten van de totaalaanpak

39. De Raad herinnert eraan dat het externe migratiebeleid van de EU gebaseerd is op een breed scala van hulpmiddelen en instrumenten, met inbegrip van juridische instrumenten zoals visumversoepeling, overnameovereenkomsten, politieke instrumenten, operationele ondersteuning alsmede de ondersteuning van programma's en projecten. Deze hulpmiddelen moeten op maat worden ingezet, aangepast aan de gedeelde belangen en problemen van het betrokken derde land en de EU, op basis van een op resultaten gebaseerde aanpak, onder passende voorwaarden.
40. De Raad wijst op de noodzaak van nauwe samenwerking, in voorkomend geval, tussen de uitvoerende instanties van de EU en de internationale organisaties, om door middel van samenhang en synergie tot betere resultaten te komen.
41. De Raad bevestigt dat de *dialogen op het gebied van migratie en mobiliteit* de motoren vormen van de totaalaanpak, zowel in het kader van de regionale processen als in de betrekkingen met de voornaamste partnerlanden. Deze dialogen moeten gevoerd worden in samenhang met bredere kaders voor bilaterale betrekkingen en dialoog, zoals strategische partnerschappen, associatieovereenkomsten of partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten, samenwerkingsraden, samenwerkingscomités of subcomités daarvan.
42. De Raad neemt er nota van dat de *mobiliteitspartnerschappen* een belangrijk mechanisme zijn gebleken voor de implementatie van de totaalaanpak. Ook in de toekomst moeten de mobiliteitspartnerschappen een vrijwillig en niet-bindend karakter hebben, en worden aangemerkt als een instrument bij uitstek om vooruitgang te kunnen boeken in de dialogen over migratie en mobiliteit. De Raad beschouwt mobiliteitspartnerschappen als het voornaamste bilateraal kader voor het aanpakken van relevante migratie- en mobiliteitsvraagstukken van wederzijds belang, vooral met buurlanden van de EU, in voorkomend geval ook wanneer het gaat om mobiliteit op de korte en de middellange termijn. De Raad herhaalt dat visumversoepelingsovereenkomsten slechts mogen worden overwogen parallel aan EU-overnameovereenkomsten, en dat zij strategisch moeten worden gezien in de context van het meer-voor-meerbeginsel en de externe betrekkingen van de EU.

43. De Raad beschouwt de *gemeenschappelijke agenda voor migratie en mobiliteit* als een nuttig alternatief samenwerkingskader wanneer één van de partijen niet gereed is om alle verplichtingen en verbintenissen aan te gaan die met een mobiliteitspartnerschap gepaard gaan. In de samenwerking binnen dit kader dienen alle problemen van wederzijds belang aan de orde te komen op basis van alle relevante elementen van de totaalaanpak.
44. De Raad verzoekt de lidstaten en de Commissie ervoor te zorgen dat binnen het bestaande financieel kader voldoende financiële middelen beschikbaar worden gesteld voor de implementatie van de totaalaanpak.
45. De Raad bevestigt dat systematisch moet worden toegezien op de implementatie van de totaalaanpak door middel van tweejaarlijkse implementatieverslagen, waarvan het eerste in juni 2013 moet worden voorgelegd, dat evaluaties moeten worden gepland en dat, mede door middel van een speciale website, moet worden geïnvesteerd in een ruime bekendheid van de totaalaanpak.
-